

# Droombaan gezocht

*Wat wil ik worden? Voor welke studie zal ik kiezen? Zit ik hier wel op de juiste plek? Beslissingen over je TOEKOMST zijn lastig: je wilt je natuurlijk niet halsoverkop in het verkeerde avontuur storten, maar maandenlang TOBBEN over één vraag helpt je ook geen steek verder. Jackie Business to the rescue.*

Tekst ROXANE VAN IPEREN | Illustratie SHARON VAN DER HAGEN

**M**eer dan 100.000 hits biedt Google als je op studiekeuze- of beroepskeuzetest zoekt. Meer dan 100.000 mogelijkheden om vragen te beantwoorden, die vaak niet verder gaan dan een simpel: wil je kleuterleidster of architect

worden, in een leidinggevende of uitvoerende rol werken? Terwijl we het hier hebben over een van de meest beslissende momenten van je leven. Hoewel er vast mensen zijn die al op jonge leeftijd weten wat ze willen worden, is de meerderheid

van ons overgeleverd aan het toeval van de omstandigheden waarin we opgroeien. Het eeuwige 'nature versus nurture'-debat: aanleg en individuele capaciteiten tegenover opvoeding en omgeving. De één reageert er sterker op dan de ander, maar feit blijft dat invloeden

van buitenaf – bewust of onbewust – van grote invloed zijn op je initiële vorming en dus op de keuzes die je maakt. Een kind uit het Friese Slappeterp, opgegroeid in een nuchter middenstandsgeslacht met vier broers en zussen, zal anders aan zijn grote uittocht beginnen dan iemand van dezelfde leeftijd, die als enigst kind is opgegroeid in een antroposofische kunstenaarscommune in Amsterdam. En dan gaan we nog uit van gelijke kansen. Want wat te denken van passieve ouders, die hun rol als begeleider en klankbord

negeren en hun eigen – soms beperkte – leven als dwingend voorbeeld stellen? Of van de overspannen ouders, die hun kind met alle mogelijke bijlessen door het vwo heen sleuren, hem of haar vervolgens op een enkele reis richting het corps

trakteren en na acht jaar bidden hun cheque in een rechtendiploma verzilverd zien? En dan komt in deze zwart-witscenario's nog niet eens de vraag aan de orde wat de capaciteiten en wensen van de persoon in kwestie eigenlijk zijn.

**OP HOOP VAN ZEGEN**  
*tot je het wél weet, zullen we  
maar zeggen*

**KEUZESTRESS**

Alleen al je weg vinden in het duizelingwekkende aanbod van studies is tegenwoordig een vak apart. Om het ons 'makkelijker' te maken hebben de onderwijsinstellingen hun aanbod drastisch vergroot. Versplinterd, kun je misschien beter zeggen. Ook door de komst van het bachelor-mastersysteem zijn er meer keuzemogelijkheden. Maar heeft het wel toegevoegde waarde om op zo'n jonge leeftijd een vrij specialistische keuze te maken, als je nog helemaal niet zo zeker weet wat je wilt? Zo kun je tegenwoordig de studie eventmanagement kiezen, op zowel mbo- als hbo-niveau. Het woord doet vermoeden wat je daar leert. Maar wat nu als je deze opleiding hebt afgerond en de events je de neus uitkomen? Dan werkt die titel op je cv toch wat beperkend tijdens je sollicitatie bij bijvoorbeeld een adviesbureau. Het stoffige 'vroeger was alles beter'-adagium gaat hier wel een beetje op. Vroeger had je namelijk op ieder niveau een handvol goed aangeschreven studies voor mensen die er nog niet helemaal uit waren, maar waar je je evenmin een buil aan kon vallen. Eenmaal klaar was je een goede kandidaat voor de arbeidsmarkt, omdat werkgevers begrepen wat en op welk niveau je had gestudeerd. Zo werd je met een diploma van de Hoge Hotelschool ook aangenomen bij een consultantkantoor, was een rechtenstudie geen beletsel om bij een fotoagentschap te gaan werken en kon je met een HES-diploma ook prima eventmanager worden.

**OP HOOP VAN ZEGEN**

Het is een levenslang proces, erachter komen wie je bent en wat je kunt. Misschien is het dus wat veel gevraagd dit al rond je achttiende te moeten vaststellen. Desalniettemin kun je een prima eerste keuze maken als je begint met in grote lijnen vast te stellen wat je absoluut niet of juist wel wilt of kunt. In plaats van voor de hand liggende vragenlijsten te beantwoorden, kun je beter met mensen uit je omgeving praten. Mensen met beroepen die je leuk lijken, of mensen die een enigszins objectieve kijk hebben op jouw persoonlijkheid en ontwikkeling (dus niet je beste vriendinnen). Stel een lijstje samen met je voorkeuren wat betreft interesses, soort mensen, omgeving en jouw rol daarbinnen. Blijven er toch nog te veel keuzes over, dan kan het helpen om wat (op het eerste gezicht) minder relevante criteria te hanteren. Wil je bijvoorbeeld per se in een bepaalde stad wonen, of biedt de ene opleiding meer mogelijkheden op de lange termijn dan de andere? Uiteraard kun je een adviesbureau raadplegen, dat je binnenstebuiten keert en zo tot een profiel van jou komt. Maak je (studie)keuze vooral niet zaligmakend. Zoals veel werkenden onder ons zullen beamen, is het vaak ook maar een gok in de juiste richting. Achtergrond en niet altijd op de werkelijkheid berustende ideeën en verwachtingen over studies en carrières spelen daarbij een grote rol. Op hoop van zegen tot je het wél weet, zullen we maar zeggen. En daar is niets mis mee: vergeet niet dat je studietijd een heerlijke periode is om je persoonlijk te ontwikkelen en stapje voor stapje dichterbij je levensinvulling te komen. De mensen die je ontmoet, de bijbaantjes, de vrije tijd: allemaal elementen die je reeds werkende leeftijdgenoten moeten missen, maar die van groot belang zijn in de zoektocht naar de vormgeving van jouw talent.

**WORK IT, BABY**

Nu vaststaat dat zowel in Nederland als wereldwijd de komende jaren relatief meer mensen dan ooit tevoren een diploma zullen behalen, heeft dat ooit zo bijzondere papiertje haar glans een klein beetje verloren. Een studie is een voorgeschreven, passief iets geworden. Al je medestudenten leren hetzelfde als jij. Gelukkig ontdek je in je hobby's, baantjes, reizen of sporten waar je echt blij van wordt en waar je echt goed in bent. En dat onderscheidt jou van je medestudenten en van je medewerkzoekenden. Werkgevers zullen steeds meer op die onderscheidende kwaliteiten gaan selecteren. Belangrijker nog: je studietijd is voor jou zélf de uitgelezen kans om om je heen te kijken, te proeven en te proberen, fouten te maken en te ontdekken waar je talenten liggen. Met name bijbanen zijn een leuke en ongecompliceerde manier om rond te snuffelen, zonder dat je al te veel met volwassen zaken wordt geconfronteerd. Misschien ben je helemaal niet zo'n enorme nerd als je dacht, maar een echte teamplayer met gevoel voor humor. Ben jij degene die altijd de laatste bardienst neemt, of sta je liever om zes uur 's ochtends de strandstoelen in Bloemendaal uit te vouwen? Als je iets niet leuk vindt, ga je gewoon wat anders doen. De kans is groot dat je op deze manier het (misschien wat te romantische) beeld dat je van bepaalde banen of van het werkende leven had, bijstelt.

*Onze generatie is geneigd te streven naar een leven dat op alle fronten aan **EEN IDEEAALPLAATJE** voldoet*



